

Marian Svoboda
Bakalářská práce FHS UK 2009

***Průmyslové dědictví
(Vybrané staré průmyslové objekty v Praze a způsoby jejich nového využití)***

Posudek vedoucí práce, dr. Blanky Altové

Marian Svoboda si volil téma své práce na základě svého předchozího stavařského školení a dlouhodobějšího zájmu o průmyslové dědictví. V souladu s tím volil i knihu k překladu, která ho pak inspirovala, jak k tématu přistoupit. Při studiu odborné literatury o průmyslovém dědictví narážel na řadu pojmů, které byly výrazy různých přístupů k ochraně a využití průmyslových objektů, ale nebyly vysvětleny v širších souvislostech etiky přístupů ke kulturnímu dědictví. Autoři textů o průmyslovém dědictví obvykle zdůvodňují potřebu památkové ochrany průmyslového dědictví poukazem na obdobnou ochranu hradů, zámků a kostelů, ale bez další definice průmyslového dědictví v rámci kulturních památek. Pak je jejich argument jen jakýmsi zvoláním bez hlubšího opodstatnění. Marian Svoboda se tedy snažil ve své práci definovat významy těchto užívaných pojmů v širším kontextu kulturního dědictví a řešil otázku, za jakých okolností se tyto pojmy, obvykle užívané ve vztahu k uměleckým dílům, (ne)dají užívat i ve vztahu k průmyslovému dědictví. Dohledával podrobnější významy těchto pojmů v kontextu literatury, která se zabývá etikou a filosofií restaurátorského přístupu, definicí uměleckého díla na základě společenského uznání apod. To všechno jsou otázky, které se zatím v rámci relativně mladého oboru ochrany průmyslového dědictví u nás zatím příliš neřeší, přestože jsou pro jeho další vývoj a uznání důležité.

Oceňuji, že se autor ve své práci nedopustil prázdného moralizování, co by se mělo a nemělo dělat ve vztahu k průmyslovým památkám, ale snažil se jejich význam hledat a zdůvodnit v širším původním i současném společenském a historickém kontextu. Sledoval a hodnotil také, jak jsou využívány v zemích, ke má jejich využití a ochrana delší tradicí a její výsledky už jsou v širším měřítku patrné.

Marian Svoboda svou práci jasně a přehledně strukturoval. Věnoval péči její formální a grafické úpravě, obrazové dokumentaci a dobře volil i materiály do přílohy. Seznam použité literatury je bohatý a ukazuje širší autorova záběru.

Jedině bych měla připomínku k práci s vlastními prameny práce, tedy přímo s objekty v kontextu místa. U tohoto těžkého úkolu je zřejmé, že byl autor závislý na již publikovaných popisech, které ještě, kvůli rozsahu svého textu, redukoval. Nevyužil tak možnosti v těchto částech svého textu ještě více poukázat na konkrétní dopady jednotlivých přístupů u zvolených objektů, analyzovat je a zhodnotit. Náznaky této snahy však patrné jsou, je tedy zřejmé, že autor ví, jak v práci pokračovat. Doporučuji tedy jeho osobitě pojatou a perspektivní práci k obhajobě s hodnocením na rozhraní známky 1 až 2.

Blanka Altová
V Trstěnici dne 11. března 2009